

dosarul nr. 3ra-612/19

prima instanță : Judecătoria Chișinău, sediul Centru (C. Roșca)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (L. Bulgac, Gr. Dașchevici, A. Panov)

ÎNCHEIERE

22 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Primăriei mun. Chișinău, intervenient accesoriu Bodiu Maria cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 07 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Primăria mun. Chișinău, a fost casată hotărârea din 02 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o hotărâre nouă de respingere a acțiunii,

c o n s t a ț ă

La 03 aprilie 2017 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Chișinău, intervenient accesoriu Bodiu Maria cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că prin dispoziția nr. 81-d din 01 februarie 2017 a viceprimarului mun. Chișinău „Cu privire la organizarea unui platou de jocuri pentru copii de utilitate publică pe str. G. Alexandrescu, 15” i s-a permis Mariei Bodiu în amplasarea, amenajarea și organizarea unui platou de jocuri pentru copii de utilitate publică pe str. G. Alexandrescu.

Reclamantul consideră că dispoziția menționată a fost adoptată cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare.

A precizat că prin pct. 1 al dispoziției s-a dispus examinarea și coordonarea de către Direcția generală economie, urbanism și relații funciare și ÎM „Asociația de gospodărire a spațiilor verzi” a terenului identificat de către Pretura sectorului Buiucani pentru organizarea unui platou de jocuri de utilitate publică de către Maria Bodiu pe str. G. Alexandrescu.

Reclamantul a notat că Primăria mun. Chișinău, la adoptarea dispoziției a ignorat prevederile art. 14 alin. (2) lit. b) din Legea privind administrația publică locală care stabilește că de competența consiliului local ține administrarea bunurilor domeniului public și ale celui privat ale statului (comunei), orașului (municipiului), art. 6 alin. (2) pct. 3) lit. b) al Legii nr. 136 din 17.06.2016 privind statutul

municipiului Chișinău, care prevede că Consiliul municipal decide cu privire la administrarea bunurilor domeniilor public și privat ale municipiului, art. 5 alin. (4) din Legea nr. 488 din 08.07.1999 exproprierea pentru utilitate publică, în care se indică faptul că sunt de utilitate publică de interes local lucrările care răspund obiectivelor și interesului unei localități, ale unui grup de localități din cadrul unei unități administrativ-teritoriale.

Amenajarea terenului, precum și stabilirea caracterului de utilitate publică al lucrărilor realizate urmează să fie decisă, în condițiile legii, de către autoritatea deliberativă.

Prin pct. 3 și 5 din actul administrativ contestat, se permite amplasarea și amenajarea echipamentelor de jocuri de către solicitant, după care acestea urmează a fi transmise la bilanțul ÎM „Asociația de gospodărire a spațiilor verzi”.

Conform art. 179 alin. (2) Cod civil, întreprinderea municipală urmează să fie dotată cu bunuri exclusiv de către autoritatea publică locală care are calitatea de fondator.

Iar, prevederile Legii nr. 179 din 10.07.2008 cu privire la parteneriatul public-privat, stipulează că relația de parteneriat public-privat se stabilește doar în bază de concurs, indiferent de forma lui contractuală de realizare.

Respectiv, în cazul identificării de către Consiliul mun. Chișinău a necesității amenajării unui platou de jocuri pe adresa G. Alexandrescu, 15, selectarea partenerului care să efectueze lucrările necesare urma să se realizeze în condițiile legii.

Astfel, reclamantul consideră dispoziția nr. 81-d din 01 februarie 2017 a viceprimarului mun. Chișinău „Cu privire la organizarea unui platou de jocuri pentru copii de utilitate publică pe str. G. Alexandrescu, 15” ca fiind emisă cu încălcarea competenței.

A solicitat reclamantul anularea dispoziției nr. 81-d din 01 februarie 2017 a viceprimarului mun. Chișinău „Cu privire la organizarea unui platou de jocuri pentru copii de utilitate publică pe str. G. Alexandrescu, 15”.

Prin hotărârea din 02 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea a fost admisă; s-a anulat dispoziția nr. 81-d din 01 februarie 2017 a viceprimarului mun. Chișinău „Cu privire la organizarea unui platou de jocuri pentru copii de utilitate publică pe str. G. Alexandrescu, 15”.

Primăria mun. Chișinău a declarat apel împotriva hotărârii din 02 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 07 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Primăria mun. Chișinău, a fost casată hotărârea din 02 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o hotărâre nouă de respingere a acțiunii.

Instanța de apel a considerat dispoziția nr. 81-d din 01 februarie 2017 a viceprimarului mun. Chișinău „Cu privire la organizarea unui platou de jocuri pentru copii de utilitate publică pe str. G. Alexandrescu, 15” ca fiind legală, deoarece a fost emisă de către un organ competent, conform legislației și cu respectarea procedurii stabilite.

Or, actul administrativ contestat a fost aprobat la cererea Preturii sectorului Buiucani, în temeiul art. 15 alin. (1) lit. c) și alin. (7) lit. a) din Legea privind statutul municipiului Chișinău, art. 32 alin. (1) din Legea Privind administrația publică locală, dispoziției nr. 64-dc din 28.02.2016 „Cu privire la atribuțiile conducerii Primăriei mun. Chișinău și ale secretariatului Consiliului municipal Chișinău”.

La 27 martie 2019 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a declarat recurs împotriva deciziei din 07 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat aplicarea eronată a normelor de drept material de către instanța de apel.

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speță litigiul a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 439 alin. (2, 3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2,3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă,

din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul Colegiului consideră că recursul declarat de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2,3,4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 433 lit. a) al Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru